

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 61. An restitui debeat, quod est acceptum pro re aliunde debita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

pter debitum , quod potest esse ex contractu quamvis de se non honesto. Si dicas , sic foveri scelera , si enim meretrix sciret se nihil acceptu- ram , non prostitueret se. R. Id esse per accidens , & habere se tantum remotè ac indirectè.

§. 3. Si pretium sit datum pro actione mala ²⁹¹ necdum posita , restitui debet , quia actio non debet poni , ergo nec retineri potest pretium pro ea ponenda : si tamen pretium liberaliter donatum esset ad alliciendum animum , posset retine- ri , sed adhuc omittenda esset actio , utpote de se semper mala , ita Lug. n. 49.

Q. 60. An restitui debeat pecunia à Dæmon ac- ²⁹² cepta. R. Si sciatur , quod Dæmon furatus sit ali- cui , ut tibi daret , teneris restituere secundūm antē dicta : si autem hoc nesciatur , spectato iure naturæ poteris retinere , quia dæmon potuit ac- cipere ex fundo maris , aut aliunde , ubi erat de- relicta , ita Diun. p. 10. t. 15. R. 48. De iure positi- vo post sententiam Judicis debet dari pauperi- bus vel applicari fisco , quidquid per artem ma- gicam aut prohibitam acquiritur , uti habent le- ges & AA communiter cum Lugo d. 6. n. 112.

Q. 61. An restitui debeat , quod est acceptum pro ²⁹³ re vel actione aliunde debita. R. §. 1. Si ex iustitia erat debita illi , qui dat , restitui debet , uti habet com- munis cum Less. L. 2. c. 14. n. 69. Lugo d. 18. n. 63. Dicast. d. 6. dub. 3. Tamb. I. 7. c. 5. §. 3. n. 13. & 21. Haun. t. 2. n. 352. Petsch: p. 143. contra Nav. Sotum & alios. Ratio est , quia dans pretium pro re , ad quam habet ius , æquivalenter emeret rem suam , ut redimeret iniustam vexam , ergo pretium iniuste acceptaretur , ergo restituendum est. Quod si pro obtainenda actione tali daretur a-

liquid ex liberalitate, aut tantum ad animum alliciendum, ut actio poneretur, docent Nav. Rel. bel. Tol. aliquique communiter cum Dian. p. 3. t. 6. R. 4. posse retineri, per se loquendo, nam de Judice aliter forte loquendum est, de quo l. 4. n. 1499.

394 §. 2. Magis controversum est, quid dicendum sit, si res ex Justitia sit debita, non quidem tibi, atramen alteri, v. g. Titio debita est vita sua, adeoque debetur illi omissione occisionis, nunc queritur, si scias Cajum intendere mortem Titii, & Cajo des pretium, ne eum occidat, an Cajus hoc pretium possit retinere: affirmant Sotus, Bannez & alii, quia quamvis Titius habeat jus ad illam omissionem, tu tamen non habes jus ad illam, & hoc jus potest tibi esse utile, ergo poteris hoc emere. Hanc sententiam vocat probabilem Petsch. p. 144., Tamb. n. 14. non improbabilem, quamvis addat timere se, ne in praxi pretium detur nomine Titii ad redimendam iustitiam illius vexam, in quo casu non posset retineri, quia ex justitia est obligatio omittendi illam vexam: Beja p. 1. cas. 3 i. docet, si solveris Cajo partem pretii & partem non solveris, Cajum non teneri restituere, quod accepit, quia quamvis LL. videantur obstat, quando aliquid acceptum est turpiter, si turpitude sit tantum ex parte recipientis, ideoque eadem Leges dent tibi jus repetendi, tamen non prohibent translationem dominij, ergo si tu non repetas, censeris consentire, ut Cajus retineat, quod accepit in pretium occisionis in gratiam tui omissæ. Quoad reliquam partem, putat Cajum non posse quidem de jure exigere, attamen posse ostendere

dere suum desiderium habendi, & vicissim offerre voluntatem tibi semper in omnibus obsequendi. Econtra Less. n. 67. aliique communiter cum Lugo d. 37. n. 126. probabilius dicunt non posse ideo postulari vel retineri aliquid, (additque Mol. t. 1. d. 83. n. 3. oppositam sententiam esse improbabilem, sed immerito inquit Petsch.) Ratio nostra est, quia sic aperiretur ostium usurris, furtis & rapinis, sic enim posset quis dicere se accipere pretium, non à Titio, cui dat mutuum, nec pro mutuo, sed à Cajo, cui se obligaret ad gratias mutuandum Titio: item posset latro dicere se occisurum Titium, nisi Caius daret pretium pro illa omissione &c. Et ratio à priori est, quia hoc non potest à Cajo vendi, cujus alias est dominus, sed alias est dominus talis actionis vel omissionis, illi enim alteri debetur, ergo non potest vendi à Cajo.

§. 3. Si actio ex alia tantum virtute fit debita, 295
non est obligatio restituendi pretium pro ea acceptum, ita Sotus, Bann. Dian. Lugo n. 67. Haun. n. 353. Tamb. n. 21. Petsch. p. 148. contra Medin. Covarr. Less. Molin. & alios apud Dicast. n. 58., quia quando hoc, pro quo datur pretium, non erat debitum ex justitia, v. g. si accipiam pretium, ut deponam odium erga alterum, huic pretio responderet jus, quod acquiritur, & non habebatur, antequam dares pretium. Nec obstat, quod antecedenter tenerer deponere odium, adeoque videatur dari ex metu ad redimendam vexam, nam non tenebar ex justitia, nec metus ille tollebat voluntarium, neque etiam metus aut vexa erat contra justitiam, ergo accipiendo pretium pro omissione non peccavi

M 5

contra

contra justitiam, ergo inde non oritur obligatio restituendi. Hic dicta intellige, nisi quis antecedenter sit redditus inhabilis ad acquirendum dominium talis pretii; item intellige, spectato jure naturae, nam jus positivum obligat ad restitucionem, v. g. simoniacum in materia beneficiorum, in ingressu Religionis & Ordine, secundum probabilem sententiam multorum; possuntque videri Lugo. l. 10. & 11. Dicast. dub. 3. & 4. Haun. a. n. 358.

ARTICULUS III.

An, & quid debeat restitui pro injuria illata corpori, v.g. per mutilationem & occisionem &c.

296° Resp. Injustus occisor, mutilator, in conscientia tenetur tantum restituere pro damnis bonorum fortunae, quae ex tali occidente, vulnere, &c. directe ab eo causata sunt, juxta prudentis arbitrium: præcisè autem pro vita, membro, vel cicatrice, nihil tenetur restituere secundum rigorem: cum sint bona altioris ordinis, quae pecuniâ estimari non possunt. Ita contra Sotum, Sylv. &c. probat Leff. l. 2. c. 9. d. 23. Vide Lay. l. 3. t. 3. p. 3. c. 6. Unde resolves.

193. I. Qui occidit ebrius alium, si ebrietas non fuit culpabilis & voluntaria, vel licet fuerit talis, si tamen homicidium vel non prævidit, vel diligentiam debitam adhibuit ad cavendum, non tenetur ad restitutionem, tenetur autem, si prævidit, & non cavit. Bon. d. 2. q. ult. s. 2. p. 2. ex commun.

II.